

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00751/2011-01
Дана: 24.11.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В.Н.** из Краљева, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 24.новембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В.Н.** из Краљева изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

В.Н. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Краљеву. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Краљеву, Трговински суд у Краљеву, Виши суд у Краљеву, Апелациони суд у Крагујевцу и Управни суд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада указује да његови резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Указује да је у посматраном периоду имао минимални број укинутих одлука, што је у потпуности са просеком укинутих одлука у суду у коме је радио и исти сматра као добар резултат, а да је у потпуности имао испуњење оријентационе норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 102 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Први састав Високог савета судства поносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 19.08.2011.године, у изјашњењу у првом реду прихвата презентоване резултате од стране Комисије, као и чињенице које су утврђене, а своје изјашњење у већем делу даје принципијелно. Сматра да како први састав није донео одлуку о престанку његове судијске дужности, он се у многоме и не може изјаснити. У погледу предмета у којима је наступила застарелост, у првом реду указује да је у предмету К.554/07 претходно поступало троје судија да је и он пресуђивао али да је предмет укидан и да у том предмету не постоји његова кривица. У погледу предмета К.388/01 наводи да у тај предмет никада физички није изношен, да је у том предмету поступао раније судија и да се према уписнику и тај предмет водио да се налази код вештака. Касније је извршио реконструкцију у том предмету, али је у међувремену наступила застарелост. По предмету К.517/08 указује да се ради о приватној кривичној тужби а да је и рок застарелости знатно краћи.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог

савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 19.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Краљеву, увида у предмете Општинског суда у Краљеву број К.517/08, К.388/01 и К.554/07, извештаја Основног суда у Краљеву, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Краљеву, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр укупно у раду 13 решено 12.

К предмета први пут задужен укупно у раду 300 предмета од тога нових 239, решено 141 од тога 38 старих и 130 пресудом, 23 одлуке израђене у року до 60 дана и 26 одлука након 60 дана 21 ожалбена 11 потврђено, 3 преиначено 14%,просек суда 22% и 7 укинута или 33%, просек суда 25%.

Испуњеност норме 78,72%.

2007.године

Ки 1 решен

Кри+Крм+Кри-пов+Кр укупно у раду 13 решено 12.

К предмета укупно у раду 296 предмета од тога нових 129, 29 старих предмета, решено 160 од тога 19 старих и 148 пресудом, 33 одлуке израђене у року до 60 дана и 56 одлука након 60 дана 68 ожалбена 34 потврђено, 14 преиначено 21%,просек суда 18% и 20 укинута или 29%, просек суда 26%.

1 застарео предмет.

Испуњеност норме 98,78%.

2008.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр укупно у раду 9 решено 7.

К предмета укупно у раду 302 предмета од тога нових 158, 31 стари предмет, решено 156 од тога 27 старих и 138 пресудом, 12 одлуке израђене у року до 60 дана и 59 одлука након 60 дана 82 ожалбена 49 потврђено, 13 преиначено 16%, просек суда 15% и 20 укинута или 24%, просек суда 21%.

1 застарео предмет.

Кв предмета 8 решени 3 ожалбене 2 потврђене 1 укинута.

Испуњеност норме 83,41%.

У 2006. години одлука израђених након 60 дана имао је укупно 26 док је просек одељења износио 14,42 предмета. Најдужи период израда одлука у тим предметима имао је у предмету К.314/05 пресуда објављена 10.02.2006. године одлука израђена 09.08.2006. године, потом у предмету К.287/05 пресуда објављена 15.03.2006. године а одлука израђена 29.09.2006. године, предмет К.473/01 пресуда објављена дана 31.05.2006. године одлука израђена 20.12.2006. године.

У 2007. години одлука израђених након рока од 60 дана имао је укупно 56 док је просек одељења износио 23,5 одлука. Најдужи период израда одлука је био у предметима К.98/05 пресуда објављена 01.06.2007. године одлука израђена 31.10.2007. године, као и у предмету К.128/06 пресуда објављена 04.06.2007. године одлука израђена 31.10.2007. године.

У 2008. години имао је одлука израђених након 60 дана 53 просек одељења је био 22 предмета . Најдужи период у изради одлука био је у предмету К.882/06 пресуда објављена 28.09.2007. године одлука израђена 30.05.2008. године, К.386/07 пресуда објављена 18.07.2007. године одлука израђена 30.05.2008. године, К.483/06 пресуда објављена 25.10.2007. године одлука израђена 30.06.2008. године и у предмету К.326/07 пресуда објављена 07.12.2006. године одлука израђена 15.08.2008. године.

У посматраном периоду имао је 3 предмета у којима је дошло до обуставе кривичног поступка услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

У предмету К.554/07 окривљени М.С. из Краљева, тешко дело против безбедности јавног саобраћаја, оптужница поднета 29.12.1997. године, а предметом је први пут задужен након укидања дана 14.04.2006. године. Након пријема предмета у рад заказивани су главни претреси, али је окривљени био недоступан, окривљеном одредио и притвор и до обуставе окривљени није пронађен нити приведен, а поступак обуставио решењем од 29.12.2007. године.

У предмету К.388/01 окривљени М.А. због кривичног дела несавестан рад у привреди, оптужница поднета 08.06.2001. године предметом задужен 06.01.2006. године од другог судије који је претходно предмет предао вештаку на вештачење, решењем од 30.01.2008. године одредио реконструкцију предмета, након извршене реконструкције заказивао главне претресе окривљени се није одазивао а одредио привођење, па је поступак обуставио 28.05.2008. године.

У предмету К.517/08 приватна кривична тужба поднета 04.03.2005. године и предметом се први пут задужује након укидања 01.01.2006. године, због кривичног дела нарушавање неповредивости стана и оштећења туђе ствари, тужилац није преузео гоњење у поступку предузимане радње и заказивани претреси, а поступак је обуставио 19.09.2007. године јер је након спроведеног доказног поступка утврђено да је тужилца

приватну кривичну тужбу поднела неблаговремено по протеку рока из члана 53 став 1 ЗКП.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем је радио. Дакле 2006.године укинутих 33% просек одељења 25% укинутих одлука, у 2007.години 29%, а просек одељења 26%, те у 2008.години 24% укинутих одлука а просек одељења 21%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. И одступање од просека одељења али и сам проценат укинутих одлука је изузетно висок за материју у којој је поступао, готово двоструки у просеку од толерантног. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и

самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

У складу са одредбом члана 6 Правила, подносилац приговора ни у једној од посматраних годинаније остварио оријентациону норму, дакле 2006.године 78,72%, 2007.године 98,78%, а у 2008.години 83,41%. Поред тога подносилац приговора је имао изузетно велики број одлука израђених и ван законом прописаног рока, дакле 8 односно 15 дана, па и ван рока прописаног одредбом члана 16 Мерила, а при том и број тих одлука је далеко изнад просека одељења, који је био изузетно висок, а поготово за одлуке израђене ван рока од 60 дана, дакле 2006.године 26 одлука уз просек суда од 14,42 одлуке, у 2007.години 56 уз просек одељења 23,5 одлука и у 2008.години 53 одлуке уз просек одељења од 22 одлуке. При том и рокови у којима су одлуке израђиване, дакле и по неколико месеци, али и више од годину дана, указује на несавесно поступање подносиоца приговора. Дакле подносилац приговора нити је решавао минимално очекиван број предмета, а што указује на минимум успешности вршења судијске дужности, нити је одлуке израђивао у року, а што указује на одсуство потребног нивоа оспособљености.

Уз изнете чињенице и разлоге, на основаност сумње да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености јесу и чињенице које су утврђене увидом у предмете у којима је услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења дошло до обуставе кривичног поступка. У предмету К.388/01 подносилац приговора у периоду од 06.01.2006.године до 30.01.2008.године није поступао, па иако је знао да је тим предметом задужен, нити је захевао периодично увид и разлоге због којих му се предмет не износи у рад, нити је у предмету предузимао било какву радњу. Управо из овог разлога је наступила застарелост у предмету, па се очигледни пропусти подносиоца приговора приписују настанку засатрелости кривичног гоњења. Предметом се задужује судија и он је одговоран за благовремено и одговорно поступање у предмету, а не радник писарнице којег судија мора да контролише. У предмету К.517/08, тек након више од годину и по дана од задужења, увиђа да је приватна кривична тужба поднета неблаговремено. Дакле и ове околности указују да подносилац приговора не поседује довољан ниво стручности нити оспособљености да би био изабран на судијску функцију.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са

31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора [REDACTED]
2. Архиву ВСС